

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم وېر زنده يک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

استاد محمد نسیم «اسیر»

سیاه و سفید

ای بتِ جامه سیاه، ای صنم روی سفید
نظری کن به سیه روزی این موی سفید
که خمیده است رسا قامتش از بار فراق
که دمیده است به پیشانیش ابروی سفید
میخرامی به خیابان به رقیب از سر مهر
باسیه پیرهن تا سر زانوی سفید
عطر میخیزد از آن کاکل عنبر افشان
مشک میبارد از آن موی، بمشکوی سفید
چه شنیدی تو از آن بی ادب روی سیاه
که ز من میرمی هربار چو آهوی سفید
خشک شد اشک ز سرچشمه چشمم، دیگر
آب رنگین نرود باز در این جوی سفید
پیر گردیده ام و ذوق هم آغوشی هست
کاش یارم بکشد باز، به بازوی سفید

شکوه بیجاست «اسیر» از غم پیری که ترا

موی بر تارک سر هست چو شبوی سفید

(شهر بن - المان، اگست 1998 م)